

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc.— Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiunea în Brașov și la următoarele:
BIROURI DE ANUNȚURI:
în Viena la N. Duker Nachf.,
Nux. Augenfeld & Emeric Lesner,
Heinrich Schalek, A. Oppelk,
în Budapesta: la A. V. Goldberger,
Eckstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körút).
PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garmond pe o coloană
10 bani pentru o publicare.—
Publicări mai dese după tarifa și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LXIV.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 2 fr. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francoi, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 francoi.
Se prenumeră la toate oficiile poștale din țară și din afară și la d-nii colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 80, etajiu I.
Pe un an 20 cor., pe șase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 luni 12 c., pe trei luni 3 corone. — Un exemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 12.

Brașov, Miercuri 17 (30) Ianuarie.

1901.

Germanii radicali naționali.

Radicalismul german de azi este rezultatul timpurilor schimbate, al avântului, ce l'a luat germanismul de când cu proclamarea de împărat al Germaniei a lui Wilhelm I. în vechiul palat din Versailles pe pământul și în fața inamicului. Acest radicalism, care a pregătit isbîndile diplomatice ale lui Bismarck și cele strategice ale lui Moltke, își are vatra și culcușul său în marele imperiu.

Dér nu de radicalismul național al celor din împărăția germană vom să vorbim, ci de Germanii radicali-naționali din Austria, cari ne privesc și ne interesază mai de aproape, trăind cu ei într'o monarhie, ale cărei țări sunt cu necesitate legate între sine prin multe fire.

În anii de mai înainte nu se sciea în Austria, decât de Schönerer și de câți-va soți de principii ai săi. Aceștia reprezentau și conduceau într'aga mișcare națională germană. În parlament se vorbea de Germanii centraliști, clericali, conservativi etc., dér nu se sciea de Germanii naționali până-ce n'au rășbit acolo Schönerer cu ai săi. Propaganda, ce a făcut-o acesta, a fost atât de viuă și puternică, încât a deschis și între Germanii austriaci radicalismului nu numai o porțiță. Meritele lui Schönerer în direcția acésta, ce le accentuază acum foile germane naționaliste, vor fi fost destul de însemnate. Înșé, vrînd a vorbi curatul adevăr, trebuie să spunem, că cel mai mare merit pentru deșteptarea naționalismului radical între Germanii austriaci l'au avut și-l au încă și azi împrejurările, în deosebi luptele esacerbate naționale, ce le-au produs ele și în tabăra germană.

Dacă din 6—7 deputați radicali aderenți de ai lui Schönerer-Wolf, ce erau în camera trecută, s'au făcut acum la ultimele alegeri 21, acésta este a se mulțumi érași numai mișcării naționaliste din Boemia, de unde s'a recrutat aproape întreg contingentul acesta mărit al partidei radicale germane.

Așa-dér mai multe momente au concurat pentru a da radicalismului german austriac avântul său, care îl face să jöce astăzi, în mijlocul partidelor germane opoziționale din parlament, un rol foarte important.

Bine șcim, că deja în periodul trecut parlamentar radicalii nemți ori-cât de puțin au fost, au avut un rol de căpeteniă, că obstrucțiunea germană a stat, decât nu sub terorismul, dér sub influența hotărîtoare a acestui grup atât de mult sprijinit de opinia publică germană. Öre nu Schönerer-Wolf și soți au condus demonstrațiunile de stradă, cari au adus după sine căderea ministeriului Badenî?

De aici se pöte conchide la viitorul rol al respectabilei falange radicale naționale, ce va intra în parlamentul de față. Înă nicy nus'a întrunit camera și se și simte influența partidei radicale față cu par-

tidele și grupările celelalte germane. Pe dîua de éri era să aibă o conferență șefii cluburilor germane, pentru-ca să se sfătuască asupra cesțiunei de a se pune érași în viață uniunea partidelor germane. Mai înainte organizațiunea grupurilor germane din stînga se făcuse cu eschiderea radicalilor germani.

Astăzi, față cu numărul ce-l reprezintă aceștia, nu se mai pöte trece peste ei, cu atât mai vîrtos cu cât în situațiunea actuală la radicalii germani se manifestă tendința ca ei să fiă chiar chiagul pentru o nouă formațiune în sinul partidelor germane. Și grupul conservativilor germani s'a împecat acum cu ideea de a primi și pe radicali în uniune. Dér, cum dîserăm, radicalii nu se mulțimesc cu rolul de a fi admiși, ci vor ei înșiși să determine viitoare formațiune, unindu-se înainte de tôte cu partida poporală germană, care este mai aproape de programul lor.

Cestiunea organizațiunii uniunei a devenit foarte delicată de când organul lui Schönerer a publicat declarațiunea, pe care a-o subscrie sunt provocați toți cei-ce voesc să între în grupul Schönerer. În acésta declarațiune se dice între altele: „Considerăm de-a noastră datoriă de sine înțelesă, de-a feri poporul nostru de ori-ce influență jidovăscă și de a-ne lăpêda și de Roma“.

Cum o să se unescă dér, pe lângă aceste principii, Schönererianii cu liberalii germano-evrei din partida progresistă și cu catolicii creștinii sociali? Apoi chiar de s'ar face uniunea după cum vrêu radicalii numai cu concursul partidei poporale germane și pöte al celei progresiste, nu ar ajunge astfel ei să predomine pe ceilalți?

Töte aceste întrebări agită astăzi mult pe Germanii austriaci. Până acum, după cum am amintit, erau unite într'un grup partida progresistă, partida poporală, mării proprietari germani și creștinii sociali și erau reprezentați de conferența șefilor cluburilor. De aci încolo s'a manifestat intențiunea a trage în gruparea acésta și pe radicalii și clericali germani. Din cauzele arătate însé parte mare stârue pentru continuitatea uniunei de până acum.

Intr'aceea organul lui Wolf propaga ideea unei strîense uniri între radicalii germani și partida poporală germană. Aceste două partide stau adecă pe basa programului național dela Linz, care stabilește ca puncte principale autonomia separată a Galiciiei și Dalmației, introducerea prin lege a limbii germane ca limbă a statului și separarea totală economică de Ungaria.

E foarte probabil, că în urma curentelor pornite dela radicali nu se va mai puté restabili vechia grupare a partidelor germane, ci se vor face două formațiuni în stînga: una cu caracter radical și cealaltă cu caracter conservativ. Mult atêrnă dela atitudinea partidei poporale germane, mai ales după-ce 19 deputați germani radicali din Boemia

au decis într'o conferență ținută éri la Bodenbach, că aprobă programul cuprins în declarațiunea lui Schönerer, că primesc așa-dér de a stârui pentru un „raport federativ al țărilor germane austriace cu imperiul german, care să asigure existența poporului german,“ și că vor combate influența jidovăscă și se vor lăpêda de Roma.

Mișcarea acésta radicală apare mai însemnată încă pentru viitor, decât pentru present.

Contra legii naționalităților. Éri s'a ținut adunarea generală a comitatului Arad sub presidenția fișpanului Urban. La adunare — după cum șerie „T. P.“ — au luat parte și membrii români în număr neobișnuit de mare. Între punctele programului, ce avea să fiă debătut, era și adresa comitatului Treiscaune pentru *modificarea legii naționalităților*. Comisiunea permanentă a propus *sprijinirea adresei secuesci*, ceea-ce a provocat mare resens printre membrii români. Dintre Românii au luat cuvîntul contra acestei propunerii d-nii: M. Velciu, care a propus trecerea la ordinea zilei și punerea ad acta a adresei, Dr. Stefan C. Pop, Dr. Suciu, advocați, cari au aparat cu argumente puternice cauza națională față cu șovinistii comitatului. Propunerea comisiunei permanente pusă fiind la vot, a fost primită cu 98 față de 50 voturi ale Românilor.

Éra firesc, ca șovinistii din Arad să nu se lase mai pe jos de ortacii lor din alte comitate, cari au sprijinit propunerea secuăscă.

Un protest al comisiunei de pace internaționale.

În timpul din urmă s'a afirmat cu positivitate și se afirmă mereu, că modul de a purta rășboiul al Englesilor în Africa sudică trece peste tôte regulele, vatămă tôte dispozițiunile de până acum ale convențiunilor internaționale și se opune mai ales textului convențiunilor Congresului internațional de pace și arbitragiū din Haga. Kitchener cu ai săi pörtă c'un cuvânt un rășboi barbar și neuman.

Cumcă așa este în adevăr, apare și din faptul, că *Comisiunea de pace internațională* a adresat de curînd, contra modului de a purta rășboiul al Angliei, un protest cătră tôte acele puteri, cari au primit și scris stipulațiunile Congresului de pace din Haga. Étă acest protest:

„Subscrișii, recunoscînd stipulațiunile puterilor, întărite în Haga, presentă prin acést protest sîrbătorec din cauza descăderii acestor stipulațiuni, cum s'a întemplat în rășboiul, ce decurge acum în Africa-de-sud.

„Regulele primite în Haga deosebesc purtarea de rășboiul a popörelor civilizate de cea a barbarilor și cu tôte-că republicele din Africa sudică sunt formal eschise din convențiune, totuși îndatorirea morală față cu ele nu este suspendată.

„Constatăm cu cele mai adînci regrete, că ordinele oficiale date comandanților în Africa sudică, dau mărturie de jaf și despoiere sistematice, ceea-ce stă în flag-

rantă contra dicere cu punctele 44—53 din convențiune.

„Din cauza acésta apelăm—întro oăst ținem să nu se mei repete barbarismul — la puteri, să facă pași urgenți într'acolo, ca *operațiunile militare din Africa sudică să fiă restrinse între marginile, ce le permite civilizațiunea și umanitatea*“.

Protestul l'au subscrie între alții: Dr. Richet, Frederic Passy, Trarieux, (Francia), Hodyson, Pratt, Stead și Cook (Anglia), v. Bloch, Rovicow (Russia), Moncure, Conway, Milholland (Statele-Unite.) Stipulațiunile la cari se pötcă sunt:

Este interdus a sili, prin presiuni, ca populațiunea teritoriilor ocupate să jure fidelitate puterii inimice;

Este interdus a sili populațiunea teritoriilor ocupate, de a participa la operațiuni îndreptate contra țării proprii;

Cinstea familiară dreptul familiar, viața individuală și proprietatea privată, precum și convingerea religiöasă și libertatea cultului, sunt a se respecta.

Din descrierile făcute chiar de un oficer engles, care participă la rășboiul actual, s'a putut însé vedé că Kitchener și ai săi au mers în privința jafului, despoierilor, presiunilor etc. până la cea mai înaltă tréptă și trebuie că lucruri grozav de barbare și neumane s'au petrecut și se petrec pe teatrul luptelor din Africa sudică, în cât chiar comisiunea internațională de pace vine să protesteze, printre subscriitorii protestului aflându-se și patru membrii englesi.

In ajunul deschiderii „Reichsrath“-ului.

Poimăne, Joi, se va deschide noul parlament austriac. Partidele austriace sunt până acum în mare neorientare și guvernul nu șcise absolut, decât-i va succede a înșgheba cât de cât o majoritate.

„Hlas Naroda“ din Praga anunță, că partidele din drépta nu sunt învoite cu alegerea contelui Attems de președinte al Camerei. Attems este guvernorul provinciei Stiria și e agreat de partidele germane ale stîngei, dér neagreat cu totul de Slavii. El aparține marilor proprietari constituționali germani, care nicî-decât nu e o partidă neutră, ci în cestiunea naționalităților e tot așa de intolerantă ca și partida lui Schönerer. Se crede, prin urmare, că președintele ar trebui luat dintr'o partidă neutră, d. e. vre-unul din deputații români, seu din centru.

Tot „Hlas Naroda“ anunță, că diferențele de vederi între membrii cabinetului cu privire la mesagiul de tron, s'au aplanat. Textul mesagiului e stabilit definitiv și așa-téptă numai aprobarea împăratului.

Un membru al progresiștilor germani, lanséază în „Neue fr. Presse“ ideea reconștituirii așa numitei „Gemeinbürgschaft“ germane. După el partida progresistă germană ar aproba intrarea Schönererianilor în alianța acésta. Cu greu însé se pöte admite, ca radicalii naționali ai lui Schönerer să între sub un acoperiș cu creștinii-sociali.

